

حل تقریبی مساله دسته ماکزیمال (Maximal Clique) با استفاده از آتاماتای یادگیر توزیع شده

مهدی قربعلی پور درو، محمدرضا میبدی، سعید شیر قیداری

دانشکده مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران، ایران

{ghorbalipoor, mmeybodi, shiry}@aut.ac.ir

چکیده - دسته ماکزیمال در یک گراف، مجموعه ای از رئوس می باشد که در آن هر دو راس دلخواه با هم مجاور بوده و به علاوه زیر مجموعه هیچ دسته بزرگتری نمی باشد. این مساله $NP-hard$ بوده و الگوریتم های تقریبی متعددی برای آن ارائه شده است. آتاماتای یادگیر یک ابزار جستجوی عمومی بوده و برای حل تعدادی از مسائل $NP-hard$ به کار برده شده است. در این مقاله با استفاده از آتاماتای یادگیر توزیع شده الگوریتمی برای حل مساله دسته ماکزیمال ارائه شده و سپس کارایی این الگوریتم روی تعدادی از نمونه مساله های دسته ماکزیمال آزمایش گردیده و با بعضی روشهای موجود مقایسه شده است. نتایج این مقایسات حاکی از کارآتر بودن این روش نسبت به روشهای موجود می باشد.

کلید واژه- دسته ماکزیمال، آتاماتای یادگیر، آتاماتای یادگیر توزیع شده

۱- معرفی

اینرو الگوریتم های تقریبی زیادی برای حل این مساله ارائه شده است. از جمله می توان به جستجوی پراکنده [13]، کولونی مورچه ها [14]، شبکه های عصبی [15]، ARH [4] و COH [16] اشاره کرد.

از کاربردهای مربوط به دسته ماکزیمم می توان به مواردی نظیر انتخاب پروژه، دسته بندی، تحمل نقص^۳، کدگذاری، بینایی ماشین، شبکه های مبایل، آنالیز خوشه بندی^۴، آنالیز بیولوژیکی، اقتصاد، بازیابی اطلاعات، انتقال سیگنال و بیو شیمی اشاره کرد. برای یافتن اطلاعات بیشتر درباره کاربردهای مساله دسته ماکزیمم به [3,17] مراجعه کنید.

حل مساله دسته ماکزیمال ارتباط تنگاتنگی با حل دو مساله $NP-hard$ به نامهای پوشش راسی مینیمال^۵ و مجموعه مستقل ماکزیمال^۶ دارد و هر الگوریتمی که برای حل یکی از این مسائل به کار برده شود می تواند برای حل دو مساله دیگر نیز به کار برده شود. این مطلب از معادل بودن سه گزاره زیر نتیجه می شود:

گراف همبند و غیر جهتدار $G = \langle V, E \rangle$ که در آن $G = \{v_1, v_2, \dots, v_n\}$ مجموعه رئوس گراف و $E = \{e_1, e_2, \dots, e_m\}$ مجموعه یالهای گراف می باشد را در نظر بگیرید. زیر مجموعه $W \subseteq V$ ، یک دسته از G نامیده می شود هرگاه به ازای هر دو عضو دلخواه $v, w \in V$ ، یال $e = \{v, w\}$ متعلق به E باشد. یک دسته ماکزیمال دسته ای از گراف با بیشترین کاردینالیتی می باشد.

این مساله یک مساله بهینه سازی $NP-hard$ بوده [1] و در [10] نشان داده شده که اگر $P \neq NP$ باشد آنگاه هیچ الگوریتم با زمان چند جمله ای به ازای هر $0 < \epsilon$ قادر به تقریب دسته ماکزیمال با ضریبی از $n^{1-\epsilon}$ نیست.

برای حل دقیق مساله MC روشهایی مانند الگوریتم های شاخه و قید ارائه شده اند [11, 12] ولی کارایی این روشها محدود به گرافهای کوچک و یا گرافهای اسپارس می باشد. از

محیط را می توان توسط سه تایی $E = \{\alpha, \beta, c\}$ نشان داد که در آن $\alpha = \{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_r\}$ مجموعه ورودیها، $\beta = \{\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_m\}$ خروجیها و $c = \{c_1, c_2, \dots, c_r\}$ مجموعه احتمالات جریمه می باشد. هرگاه β مجموعه ای دو عضوی باشد، محیط از نوع P می باشد. در چنین محیطی $\beta_1 = 1$ به عنوان جریمه و $\beta_2 = 0$ به عنوان پاداش در نظر گرفته می شود. c_i احتمال آنکه عمل α_i نتیجه نامطلوب داشته باشد می باشد.

آتاماتای یادگیر با ساختار متغیر: آتاماتای یادگیر با ساختار متغیر توسط ۴ تایی $\{\alpha, \beta, p, T\}$ نشان داده می شود که در آن $\alpha = \{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_r\}$ مجموعه عملهای آتاماتا، $\beta = \{\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_m\}$ مجموعه ورودیهای آتاماتا، $p = \{p_1, p_2, \dots, p_r\}$ بردار احتمال انتخاب هر یک از عملها و $p(n+1) = T[\alpha(n), \beta(n), p(n)]$ الگوریتم یادگیری می باشد. در این نوع آتاماتا اگر عمل α_i در مرحله n انتخاب شود و پاسخ مطلوب از محیط دریافت کند احتمال $p_i(n)$ افزایش یافته و سایر احتمالات کاهش می یابند. برای پاسخ نامطلوب، احتمال $p_i(n)$ کاهش یافته و سایر احتمالات افزایش می یابند.

۲-۱- الگوریتم یادگیری پیشنهادی

الگوریتم یادگیری که برای آتاماتای یادگیر استفاده می کنیم ترکیبی از دو الگوریتم یادگیری خطی و دنباله رو^۱ می باشد. این دو الگوریتم دارای ضعف و قوت های خاص خود هستند. در الگوریتم یادگیری خطی به میزان نسبت پاداش به انتخاب عملها توجه نمی شود ولی این مزیت را دارد که احتمال انتخاب یک عمل هر چند ممکن است خیلی کوچک باشد ولی هرگز صفر نخواهد شد. از طرفی در الگوریتم یادگیری دنباله رو هر چند که به میزان نسبت پاداش به انتخاب عملها توجه می شود ولی این ضعف را دارد که به طور ناخواسته احتمال انتخاب بعضی از عملها را صفر می کند. الگوریتم یادگیری که آنرا معرفی می کنیم نقاط ضعف دو نوع الگوریتم یادگیری قبلی را پوشش می دهد و از نقاط قوت هر دو روش استفاده می کند.

ل- A یک دسته ماکزیمال از G است.

ب- A یک مجموعه مستقل ماکزیمال از \bar{G} (مکمل G) است.

پ- $V - A$ یک پوشش راسی مینیمال از \bar{G} است.

نتیجه منطقی گزاره های بالا این است که هر الگوریتمی که برای حل هر کدام از این سه مساله ارائه شود می تواند با الگوریتم های ارائه شده برای دو مساله دیگر نیز مقایسه شود.

در این مقاله یک الگوریتم جدید مبتنی بر اتوماتای یادگیر توزیع شده برای حل مساله دسته ماکزیمال ارائه می دهیم. معیار جدیدی برای تعیین پاداش و جریمه به آتاماتای یادگیر معرفی می کنیم و نتایج به دست آمده از به کارگیری این الگوریتم را در مقایسه با الگوریتم های گزارش شده ARH [4]، CMPF [5]، PCAOP [6]^۲ و الگوریتم گزارش شده در [2] ارائه می دهیم.

ادامه مقاله به صورت زیر سازمان داده شده است. در بخش ۲ آتاماتاهای یادگیر معرفی می شود و الگوریتم یادگیری خطی و دنباله رو خطی را برای این نوع از آتاماتاها ارائه می دهیم و سپس الگوریتم یادگیری پیشنهادی خود را برای آتاماتاهای یادگیر معرفی می کنیم. در بخش ۳ آتاماتای یادگیر توزیع شده را شرح می دهیم و در بخش ۴ الگوریتم پیشنهادی را برای حل مساله دسته ماکزیمال بیان می کنیم. در بخش ۵ نتایج آزمایشی آورده خواهد شد و بخش آخر نتیجه گیری می باشد.

۲- آتاماتاهای یادگیر

آتاماتای یادگیر یک مدل انتزاعی است که تعداد محدودی عمل را می تواند انجام دهد. هر عمل انتخاب شده توسط محیطی احتمالی ارزیابی شده و پاسخی به آتاماتای یادگیر داده می شود. آتاماتای یادگیر از این پاسخ استفاده نموده و عمل خود را برای مرحله بعد انتخاب می کند.

مجموعه راسهای مجاور راس $v \in V$ از گراف G برابر است با $N(v) = \{w \in V \mid (v, w) \in E\}$.

مجموعه راسهای غیر مجاور راس $v \in V$ از گراف G برابر است با $\bar{N}(v) = \{w \in V \mid w \neq v, (v, w) \notin E\}$.

گراف G را در نظر بگیرید. به وضوح کلیه راسهایی از V که دارای درجه $n-1$ می باشند عضو دسته ماکزیمال نیز هستند. فرض کنید که $G' = \langle V', E' \rangle$ زیر گرافی از G باشد که با حذف کلیه راسهای درجه $n-1$ از گراف G به دست آمده باشد. در این صورت G' هیچ راسی از درجه $n-1$ نخواهد داشت زیرا در غیر این صورت این راس در گراف G باید راسی از درجه $n-1$ می بوده است و قبلا حذف می گردیده است و این تناقض با تعلق آن به V' دارد.

در صورتی که الگوریتم ما بتواند دسته ماکزیمال را در G' بیابد آنگاه این الگوریتم می تواند دسته ماکزیمال را در G نیز بیابد. از اینرو بدون کاستن کلیات فرض می کنیم که گراف همبند و غیر جهتدار $G = \langle V, E \rangle$ دارای راس از درجه $n-1$ نباشد و الگوریتم پیشنهادی را روی این گراف اجرا خواهیم کرد.

اولین مرحله الگوریتم ساخت اتوماتای یادگیر توزیع شده متناظر با گراف مساله می باشد. به این صورت که به هر راس $v \in V$ از گراف G اتوماتای یادگیر LA_v را متناظر می کنیم و مجموعه عملهای LA_v را فعال سازی مجموعه اتوماتاهای $\{LA_w \mid w \in N(v)\}$ در نظر می گیریم.

پس از ساختن DLA متناظر با گراف مساله، در گام نخست یکی از راسهای گراف به صورت تصادفی انتخاب (مثلا v) و به مجموعه MC اضافه می شود و سپس اتوماتاهای یادگیر متناظر با مجموعه $\bar{N}(v)$ غیر فعال می شوند و اقدامهای متناظر با انتخاب این اتوماتاها از لیست اقدامهای اتوماتاهای یادگیر فعال باقی مانده غیر فعال می گردد. اتوماتای LA_v به نوبه خود یکی از اقدامهایش را بر طبق بردار احتمال اقدامها انتخاب کرده و راس متناظر با اقدام انتخاب شده را به MC اضافه کرده و سپس اتوماتاهای یادگیر متناظر با مجموعه راسهای غیر مجاور این گره، غیر فعال می گردند و در لیست

الگوریتم یادگیری پیشنهادی مانند الگوریتم یادگیری دنباله رو عمل می کند با این تفاوت که نحوه پاداش عملهای آتاماتای به صورت زیر تغییر خواهد کرد.

الف- اگر $\beta(t) = 0$ آنگاه

$$\begin{aligned} p_i(t+1) &= (1-a)p_i(t) \quad \forall i \neq m \\ p_m(t+1) &= (1-a)p_m(t) + a \end{aligned} \quad (1)$$

ب- در غیر این صورت

$$p_i(t+1) = p_i(t) \quad \forall i \quad (2)$$

در عبارات بالا a پارمتر پاداش نامیده می شود که نرخ پاداش را برای عملهای آتاماتا تعیین می کند.

۳- آتاماتای یادگیر توزیع شده

آتاماتای یادگیر توزیع شده شبکه ای است از آتاماتای یادگیر که برای حل مساله خاصی با یکدیگر همکاری می کنند. در این شبکه از آتاماتای همکار در هر زمان یک آتاماتا فعال است و تعداد اعمال قابل انجام توسط یک آتاماتا در DLA برابر با تعداد آتاماتاهای یادگیر متصل به این آتاماتا می باشد. انتخاب یک عمل توسط آتاماتا در این شبکه، باعث فعال شدن آتاماتای متصل شده به این آتاماتا و متناظر با این عمل می گردد. به عبارت معادل، انتخاب یک عمل توسط یک آتاماتا در این شبکه متناظر با فعال شدن یک آتاماتای دیگر در این شبکه است [8].

ساختار DLA را می توان به صورت گراف $G(V, E)$ که در آن $V = \{LA_1, LA_2, \dots, LA_n\}$ و $E \subseteq V \times V$ است، در نظر گرفت. وجود یال (LA_i, LA_j) در این گراف بدان معناست که انتخاب عمل α_j^i توسط LA_i باعث فعال شدن LA_j می گردد.

۴- الگوریتم پیشنهادی

در این بخش الگوریتم پیشنهادی خود را برای حل مساله دسته ماکزیمال ارائه می دهیم. ابتدا دو تعریف کوتاه زیر را ارائه می دهیم که به درک راحت الگوریتم کمک می کند.

باشد که قرار دهیم $\bar{q}_i = \frac{q_i}{\sum_{j=1..k} q_j}$ و با توجه به بردار

احتمال $\bar{q} = \{\bar{q}_1, \bar{q}_2, \dots, \bar{q}_k\}$ یکی از عملها را انتخاب کنیم. متأسفانه این کار موجب تولید نتایج ضعیفی می شود. راه حلی که برای مقابله با این مشکل پیشنهاد کرده ایم استفاده از یک بردار احتمال تغییر یافته به جای بردار احتمال واقعی می باشد. به این صورت که با فرض اینکه $\{v_1, v_2, \dots, v_k\}$ راسهای متناظر با مجموعه اقدامهای η باشد از بردار احتمال تغییر یافته $\overline{mq} = \{\overline{mq}_1, \overline{mq}_2, \dots, \overline{mq}_k\}$ استفاده کنیم که در آن \overline{mq}_i به صورت زیر تعریف می شود.

$$\overline{mq}_i = \frac{(\bar{q}_i / (n - 1 - \deg_G(v_i)))^\beta}{\sum_{j=1..k} (\bar{q}_j / (n - 1 - \deg_G(v_j)))^\beta} \quad (3)$$

در این رابطه $\beta \geq 1$ یک نرمال کننده بوده و موجب می شود که احتمال انتخاب اقدامهایی که دارای \bar{q}_i بیشتر و درجه $\deg_G(v_i)$ بیشتر باشند بالاتر رود و احتمال انتخاب اقدامهایی که دارای \bar{q}_i کمتر و درجه $\deg_G(v_i)$ کمتر باشند پایین تر بیاید.

مقدار مورد نظر برای پارامتر β در گرافهای مختلف متفاوت است نتایج آزمایشی ما نشان داد که بهترین بازه برای β ، ۵ تا ۷ می باشد.

۴-۲- شرط خاتمه الگوریتم

فرض کنید که $OPT(MC) = \{w_1, w_2, \dots, w_k\}$ جدیدترین MC به دست آمده باشد و به ازای $i = 1, \dots, k-1$ آتاماتای LA_{w_i} آتاماتای $LA_{w_{i+1}}$ را فعال کرده باشد و احتمال انتخاب اقدام $\alpha_{w_{i+1}}^{w_i}$ توسط آتاماتای LA_{w_i} به ازای $i = 1, \dots, k-1$ برابر با $P(\alpha_{w_{i+1}}^{w_i})$ باشد. تعریف می کنیم

$$P(w_i) = \max_{w_j \in OPT(MIS) - \{w_i\}} P(\alpha_{w_j}^{w_i})$$

$$P(MIS) = \prod_{i=1..k} P(w_i)$$

معیاری که برای شرط خاتمه الگوریتم در نظر می گیریم

اقدامهای آتاماتاهای یادگیر فعال مانده غیر فعال می شوند. این فرایند انتخاب تا غیر فعال شدن همه آتاماتاهای یادگیر ادامه می یابد.

هنگامی که کلیه آتاماتاها غیر فعال شدند کاردینالیتی مجموعه MC حساب شده و با کاردینالیتی مجموعه OPT(MC) که در ابتدا تهی است مقایسه می گردد. در صورتی که کاردینالیتی MC فعلی از کاردینالیتی OPT(MC) بیشتر باشد OPT(MC) برابر با MC گرفته می شود.

در صورتیکه کاردینالیتی MC فعلی از کاردینالیتی OPT(MC) بزرگتر یا مساوی باشد با فرض اینکه $i = 1, \dots, k-1$ و به ازای $MC = \{w_1, w_2, \dots, w_k\}$ آتاماتای LA_{w_i} آتاماتای $LA_{w_{i+1}}$ را فعال کرده باشد به عمل $\alpha_{w_{i+1}}^{w_i}$ (عمل مربوط به LA_{w_i} ، متناظر با فعالسازی آتاماتای $LA_{w_{i+1}}$) به ازای $i = 1, \dots, k-1$ پاداش داده می شود. سپس مجموعه های MC برابر تهی گرفته می شود و کلیه آتاماتاهای یادگیر شبکه و مجموعه اقدامهای آنها فعال می شوند و سپس یک تکرار جدید صورت می گیرد. این تکرار تا برقراری یک شرط خاتمه ادامه می یابد.

در اینجا توضیح دو مطلب ضروری به نظر می رسد. یکی طریقه انتخاب یک اقدام (عمل) توسط آتاماتاهای یادگیر موجود در شبکه و دیگری شرط خاتمه الگوریتم است که در زیر توضیح داده می شود.

۴-۱- طریقه انتخاب یک اقدام توسط

آتاماتاهای یادگیر موجود در شبکه

فرض کنید که آتاماتای یادگیر LA_v دارای مجموعه اقدامهای $\alpha = \{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_r\}$ باشد و $p = \{p_1, p_2, \dots, p_r\}$ بردار احتمال متناظر با این اقدامها باشد. فرض کنید در لحظه ای که آتاماتا می خواهد اقدامی از مجموعه اقدامهای خود انتخاب کند فقط مجموعه اقدامهای $\eta = \{\eta_1, \eta_2, \dots, \eta_k\} \subseteq \alpha$ فعال باشند و $q = \{q_1, q_2, \dots, q_k\} \subseteq p$ بردار احتمال متناظر با این اقدامها باشد. شاید ساده ترین روش برای انتخاب یک اقدام این

نام گراف	تعداد راسها	دسته ماکزیمم	بهترین جواب	بهترین جواب	جواب متوسط
MANN_a9	۴۵	۱۶	۱۶	۱۶	۸
MANN_a27	۳۷۸	۱۲۶	۱۲۶	۱۲۵	۳۰۰۰
Keller4	۱۷۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۰۰

این است که با تعداد تکرارها از یک عدد ثابتی مانند $MaxIteration$ بیشتر باشد و یا اینکه $P(MC)$ از مقدار ثابتی مانند $Threshold$ بیشتر باشد.

۵- نتایج آزمایشی

الگوریتم پیشنهادی بر روی تعدادی از گرافهای نمونه موجود در [9] اجرا گردید. نتایج بدست آمده با نتایج بدست آمده برای الگوریتمهای گزارش شده ARH [4]، CMPF [5]، PCAOP [6] و الگوریتم گزارش شده در [2] مقایسه گردید. نتایج مقایسه حاکی از برتری الگوریتم پیشنهادی نسبت به روشهای قبلی می باشد.

جدول (۱) نتایج حاصل از اجرای الگوریتم پیشنهادی را روی تعدادی از گرافهای نمونه نشان می دهد.

جدول ۲: مقایسه الگوریتم پیشنهادی با الگوریتم ارائه شده در [۲]

نام گراف	تعداد راسها	دسته ماکزیمم	بهترین جواب	بهترین جواب	جواب متوسط	جواب متوسط
			جواب در [2]	جواب الگوریتم	جواب در [2]	جواب الگوریتم
MANN_a9	۴۵	۱۶	۱۶	۱۶	۱۴	۱۶
MANN_a27	۳۷۸	۱۲۶	۱۲۶	۱۲۶	۱۱۵	۱۲۵
Keller4	۱۷۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱

جدول ۳: مقایسه الگوریتم پیشنهادی با بعضی الگوریتمهای موجود

نام گراف	بهترین جواب	بهترین جواب	بهترین جواب	بهترین جواب
	جواب الگوریتم	جواب در ARH	جواب در CMPF	جواب در PCAOP
MANN_a9	۱۶	۱۶	۱۶	۱۶
MANN_a27	۱۲۶	۱۲۵	۱۱۷	۱۲۶
Keller4	۱۱	۱۱	۸	۱۱

در جدول (۲) نتایج اجرای الگوریتم پیشنهادی با نتایج اجرای الگوریتم ارائه شده در [2] برای تعدادی از گرافها مقایسه شده است. این مقایسه نشان دهنده کاراتر بودن این الگوریتم نسبت به الگوریتم ارائه شده در [2] می باشد.

در جدول (۳) الگوریتم پیشنهادی با سه الگوریتم ARH، CMPF و PCAOP مقایسه شده است.

از جدول (۲) دیده می شود که الگوریتم پیشنهادی دارای برتری محسوس نسبت به الگوریتم ارائه شده در [2] داشته و با توجه به جدول (۳) از CMPF و ARH جوابهای بهتری تولید کرده است. الگوریتم پیشنهادی تقریباً دارای زمان اجرای برابر با الگوریتم ارائه شده در [2] می باشد و از آنجا که در [2] نشان داده شده است که الگوریتم موجود در آن دارای سرعت اجرایی بهتری از PCAOP می باشد نتیجه می شود که الگوریتم پیشنهادی نیز نسبت به PCAOP دارای زمان اجرای بهتری بوده و از اینرو به این الگوریتم نیز ترجیح داده می شود.

جدول ۱: نتایج اجرای الگوریتم پیشنهادی روی تعدادی از گرافها

متوسط تکرارها	جواب	بهترین جواب	دسته ماکزیمم	تعداد راسها	نام گراف
برای رسیدن به	متوسط	جواب	ماکزیمم	راسها	

۶- نتیجه گیری

در این مقاله ابتدا مساله NP-hard دسته ماکزیمال را معرفی و ارتباط آن با دو مساله NP-hard پوشش راسی مینیمال و مجموعه مستقل ماکزیمال را بیان کردیم. الگوریتم یادگیری جدیدی برای آتاماتاهای یادگیر موجود در شبکه DLA ارائه نمودیم و الگوریتمی مبتنی بر آتاماتای یادگیر توزیع شده برای حل مساله دسته ماکزیمال پیشنهاد کردیم. الگوریتم پیشنهادی با تعدادی از الگوریتمهای گزارش شده مقایسه گردید. نتایج آزمایشی حاکی از کاراتر بودن این روش نسبت به الگوریتمهای موجود می باشد.

مراجع

- maximum clique*", in: Proc. 4th Internat. Conf. on Discrete Mathematics and Theoretical Computer Science, in: Lecture Notes in Comput. Sci., Springer, Berlin, Vol. 2731, pp. 278-289, 2003.
- [13] L. Cavique, C. Rego and I. Themido, "A scatter search algorithm for the maximum clique problem", in: Essays and Surveys in Metaheuristics, Kluwer, Dordrecht, pp. 227-244, 2001.
- [14] S. Fenet and C. Solnon, "Searching for maximum cliques with ant colony optimization", in: Applications of Evolutionary Computing, in: Lecture Notes in Comput. Sci., Springer, Berlin, Vol. 2611, pp. 236-245, 2003.
- [15] N. Funabiki, Y. Takefuji and K.C. Lee, "A neural network model for finding a near-maximum clique", Parallel Distrib. Comput., Vol. 14, No. 3, pp. 340-344, 1992.
- [16] S. Burer, R. D. C. Monteiro and Y. Zhang, "Maximum stable set formulations and heuristics based on continuous optimization", Math. Programming, Vol. 94, pp. 137-166, 2002.
- [17] I. M. Bomze, M. Budinich, P.M. Pardalos and M. Pelillo, "The maximum clique problem", in: D. Z. Du and P.M. Pardalos (Eds.), Handbook of Combinatorial Optimization (suppl. vol. A), Kluwer, Dordrecht, pp. 1-74, 1999.
- [1] M. Garey and D. Johnson, "Computers and Intractability: A Guide to the Theory of NP completeness", Freeman, San Francisco, CA, 1979.
- [2] M. Alipour and M. R. Meybodi, "Solving Maximal independent Set Problem Using Distributed Learning Automata", Proceedings of 14th Iranian Electrical Engineering Conference (ICEE2006), Amirkabir University, Tehran, Iran, May 16-18, 2006.
- [3] P. M. Pardalos, J. Rappe, and M. G. C. Resende, "An Exact Parallel Algorithm for the Maximum Clique Problem", 1998.
- [4] I. M. Bomze, M. Budinich, M. Pelillo and Claudio, "Annealed Replication: A New Heuristic for the Maximum Clique Problem", 2000.
- [5] J. Abello, "Finding independent sets in a graph using continuous multivariable polynomial formulations", J. Global Optim., Vol. 21, pp. 111-137, 2001.
- [6] J. L. Wong, F. Koushanfar, S. Meguerdichian and M. Potkonjak, "A probabilistic constructive approach to optimization problems", Proceedings of the 2001 IEEE/ACM international conference on Computer-aided design, November 04-08, San Jose, California, 2001.
- [7] B. J. Oomen and M. Agache, "A comparison of Continuous and Discretized Pursuit Learning Scheme.", Technical Report, Carleton University, Ottawa, 2002.
- [8] M. R. Meybodi and H. Beigy, "Solving Stochastic Path Problem Using Distributed Learning Automata", Proceedings of The Sixth Annual International CSI Computer Conference, CSICC2001, Isfahan, Iran, pp. 70-86, Feb. 20-22, 2001.
- [9] <http://mat.gsia.cmu.edu/COLOR04/INSTANCES/>
- [10] J. Håstad, "Clique is hard to approximate within $n^{1-\epsilon}$ ", Acta Math., Vol. 182, pp. 105-142, 1999.
- [11] P. R. J. Östergård, "A fast algorithm for the maximum clique problem", Discrete Appl. Math., Vol. 120, pp. 195-205, 2002.
- [12] E. Tomita and T. Seki, "An efficient branch-and-bound algorithm for finding a

¹ Annealed Replication Heuristic

² Continuous Optimization Heuristics

³ fault tolerance

⁴ cluster analysis

⁵ Minimal Vertex Cover

⁶ Maximal Independent Set

⁷ continuous multivariable polynomial formulations

⁸ probabilistic constructive approach to optimization problems

⁹ pursuit